

Simbolistica denominației toponimice. Studiu de caz: toponimia urbană oficială din Botoșani

Numele de locuri se împart în două tipuri: toponimele populare, create de către localnici ca urmare a unui proces natural, spontan, și toponimele oficiale, alese de către reprezentanți ai administrației. Dacă toponimia populară are un caracter motivat, reflectând un raport direct între nume și locul pe care îl desemnează și îl descrie, toponimia impusă de către autorități este de obicei arbitrară, abstractă, simbolică. Ea nu mai sugerează caracteristici ale obiectului desemnat, ci are funcție comemorativă sau encomiastică. Ceea ce determină alegerea numelor oficiale nu este în primul rând adevărul istoric, ci mai degrabă importanța simbolului atașat la acest nume.

Implicarea autorităților române în procesul de denominație a străzilor, în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, constituie actul de naștere al omagiilor publice prin intermediul hodonimelor. În orașul Botoșani, hodonimele comemorative au început să apară la sfârșitul secolului al XIX-lea, înlocuind treptat aproape toate denumirile populare, motivate. Străzile primesc numele unor scriitori, pictori, istorici, avocați, matematicieni, domnitori, dar și, bineînțeles, numele unor oameni politici, toți considerați importanți pentru istoria locală sau națională. Venirea la putere a unui alt regim politic implică și înlocuiri toponimice, care par adevărate epurări simbolice.